

af brugen af teknologien og en bedre økonomi-styring. Alle disse ting står der anvisninger på, og det synes jeg bestemt at man skal se positivt på og se at få det bedst mulige ud af det.

Så vil jeg godt sige, at det er helt klart, at i landets største sundhedsvæsen, som vel nok er det her i hovedstaden, er der sandelig ingen personalemotivation længere. Der har man ødelagt det totalt og aldeles med det til følge, at patienterne får dårligere behandling, personalet er dybt frustreret, fordi man bliver ved med at rende rundt og skal flytte rundt og lægge sammen og tænke nye tanker og gøre det hele om igen, og det er helt, helt urimeligt.

Jeg kan ikke forstå, at fru Anne Baastrup ikke kan se, at der er mange gode instrumenter, man kan bruge, og så kan vi så se på, om der så skal yderligere penge til. Det skal der måske. Men hvorfor ikke bruge de instrumenter, som vi ved vil virke?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg blev lidt forbløffet over de to korte bemærkninger, for jeg forstår i virkeligheden ikke, hvad det handler om.

Til fru Henriette Kjær skal jeg bl.a. fortælle, at jeg havde en del venner, der var lægeuddannede, som måtte tage til Sverige for at blive færdiguddannet, fordi der simpelt hen ikke var en stilling i Danmark. Det er det ene.

Det næste er til fru Tove Fergo. Det handler altså ikke om HS nu, og fru Tove Fergo ved godt, at SF støtter fru Tove Fergos idelige kamp mod HS, og der er ingen tvivl om, at det vil være en meget stor fordel, hvis vi fik nedlagt HS og fik en demokratisk udvikling. SF støtter det lille storamt og så meget gerne, at HS og Københavns Amts systemer blev lagt sammen, under forudsætning af at det var under en demokratisk ledelse, under forudsætning af at det blev et egentligt lille storamt, og under forudsætning af at der kom penge med. Vi kan jo ikke bare regne med, at de kan finde pengene sådan ud af den blå luft.

Men så vil jeg endnu en gang understrege: Hovedproblemet med det danske sundhedsvæsen er bl.a. manglende specialuddannede folk. Hvornår blev de uddannet? De blev uddannet i 1980'erne eller blev ikke uddannet i 1980'erne. Og det er dér, vi har problemet, og det, jeg kender til, er psykiatrien.

Fru Tove Fergo må være enig med mig i, at vi mangler psykiatrisk specialuddannede folk,

og det tager de der 4-5 år. Det er jo først nu, at vi kommer i gang med de kursusstillinger. Vi har fået 9 kursusstillinger inden for psykiatrien. Det er for lidt, og det er først om 4-5 år, at vi får et endeligt resultat ud af det, og det synes jeg er tegn på, at vi i virkeligheden skulle have satset langt mere på læge- og sygeplejeuddannelsen i 1980'erne.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er ikke bare et spørgsmål om, at der er blevet uddannet for få læger. Vi ved jo og kan se, at der er steder i landet, hvor sygehusene fungerer strålende, hvor der ikke er lange ventetider, hvor man har taget nogle andre værktøjer i brug. Hvorfor ikke udsprede det kendskab og den erfaring, man har fået, til mange andre sygehuse ved hjælp af idékataloger, anvisninger og gode ideer osv., og så se, om det ikke skulle virke? Bookingsystemer, som vi har været inde på, er en god idé, bedre styring er en god idé, bedre struktur er en god idé.

Det, vi først og fremmest skal gøre, er da at udnytte de ressourcer, der er i forvejen, og så må vi så se, om det er nødvendigt med flere penge. Det er muligt, at det er nødvendigt, men lad os nu udnytte det, vi har, og udnytte det godt, ordentligt og fornuftigt.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Anne Baastrup, og vi fortsætter derefter ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at fru Tove Fergo slet ikke mener, at der skal flere ressourcer til sundhedsvæsenet. Det var ellers mit indtryk, at det var dét, hele debatten mellem Venstres og Socialdemokratiets ordførere til at begynde med gik på, så jeg er fuldstændig forvirret.

Jeg har da heller ikke på noget tidspunkt sagt, at amterne ikke skal samarbejde, blandt andet støttede jeg ministerens forslag om de funktionsbærende enheder. Det kan godt være, at der er fjernsyn på i dag, men jeg synes også, at vi på en eller anden måde skal tale ordentligt sammen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Så er vi tilbage i talerrækken, ellers kunne det også meget nemt udvikle sig til et spørgsmål om, hvem der har ansvaret. Jeg tror egentlig, at